

Confidencialitat i confiança

No sé si és del tot encertat, però voldria començar fent una pregunta molt senzilla que, tanmateix, no em sembla del tot inútil des de la meua situació d'"usuari" dels serveis sanitaris: podem continuar tenint plena confiança en els professionals de la salut?

Parlar de la confidencialitat en l'àmbit de tot allò que suposa la relació clínica pot tenir perspectives diferents. Segurament, el professional de la sanitat –sigui quin sigui el seu nivell– ho analitzarà d'una manera i la persona usuària del servei "ho viurà" de manera diferent. És amb tota la intenció que dibuixo dues actituds diferents, en parlar del professional de la sanitat i de la persona malalta, quan es posa damunt la taula el tema de la confidencialitat.

Un dels desigs i necessitats més viscuts per l'usuari és poder dipositar una confiança plena en els diferents professionals sanitaris que "li toquin" en els moments de la vida que la salut no li funciona. No hi ha dubte que no en totes les situacions de malaltia el nivell de confiança esperat serà el mateix, però sí que sempre tens necessitat de poder descansar i estar tranquil interiorment, perquè tot allò que "confies" al metge o a qualsevol professional sanitari és un assumpte "plenament personal" que només sabem "ell(a) i jo".

A l'usuari, avui dia, això li queda una mica (o molt) desdibuixat per la senzilla raó que, en les situacions complexes, ha de passar per diferents reconeixements de diferents professionals que li pregunten moltes coses i les apunten a les fitxes-expedients. Malgrat tot, sempre hi ha la necessitat d'un punt de referència "tranquil·litzador" que et doni total confiança i a qui

puguis explicar-ho tot perquè així tens la seguretat que la intimitat està garantida i que "tot el que et passa –dit d'una manera una mica grollera– no serà objecte de mercadeig". És en aquest sentit que crec que la persona usuària dels serveis sanitaris entén la confidencialitat, que per a ella sempre anirà lligada a la confiança.

Des de la perspectiva dels professionals de la salut, possiblement la qüestió és més complexa, sobretot si es té en compte la necessitat que hi ha avui dia, en l'exercici de la medicina, d'una "transversalitat" entre els diferents agents de la salut que intervenen en una mateixa situació. Tampoc no podem oblidar un component que cada dia més entrarà en joc i que és el perfeccionament i la implantació de les noves tecnologies de la comunicació, les quals permeten disposar de dades i coneixements no solament amb molta rapidesa, sinó també sense que ningú no ho sàpiga.

Crec que abordar el tema de la confidencialitat per part dels professionals de la salut demana, en primer lloc, una actitud fonamentada des d'una visió de les exigències que suporten el respecte a la persona, i crec també que no aniria malament que els professionals de la salut, a l'hora de reflexionar sobre aquestes qüestions, deixessin de banda la seva condició de "professionals" i se sentissin "usuaris" –ja que, sense cap mena de dubte, un dia o un altre ho seran–, i llavors possiblement això els ajudarà no solament a reflexionar sobre el fet de la confidencialitat, sinó també a prendre una postura determinada.

Joan Costa
Comitè d'Ètica Assistencial

Arriba

L'arribada de l'any 2000, l'anomenat canvi de segle, ha generat i genera moltes planes a diaris i revistes, tertúlies i notícies a la ràdio o a la televisió, des de profecies referents a l'acabament del mil·lenni –més o menys catastrofistes– fins al famós efecte 2000 en la informàtica, passant per tots els esdeveniments programats arreu per rebre el nou mil·lenni. Ara, quan som a les acaballes del 1999, ens bombardeja la informació referida a l'efecte 2000: sobretot, cal prevenir les conseqüències negatives que pot tenir en una pila de serveis el canvi del primer dígit de l'any, ens diuen mitjans d'informació, administracions públiques, empreses... Però, què és l'efecte 2000? Com ens pot afectar en la nostra vida quotidiana? I a l'Hospital, què pot passar? Per tal d'aclarir tot això, hem parlat amb Francesc Moya, director de Sistemes d'Informació del nostre centre.

Què és l'efecte 2000?

Amb el nom d'"efecte 2000" es coneix la disfunció per la qual qualsevol peça d'equipament que disposi d'un microprocessador d'aplicacions (software), o fins i tot de hardware, i que utilitzi informació horària pot deixar de funcionar correctament en passar de l'any 1999 al 2000. Per una raó històrica de capacitat d'emmagatzematge de dades, en confeccionar els primers programes informàtics tan sols es van utilitzar els dos darrers dígitos de l'any. Això ha provocat que, en arribar l'any 2000, si no s'ha intervingut per tal de solucionar-ho, la màquina no